

представа за нѣщата. Запримѣрь, като изучавате числата, ще дойдете до положение, да разбирате значението на числата отъ различни гледища, а не само отъ едно. Ако разглеждате човѣка отъ главата надолу, вие поставяте числата 1, 2 и 3 въ следния редъ: единицата въ главата, двойката въ гърдитѣ, а тройката въ стомаха. Ако разглеждате човѣка отъ краката къмъ главата, единицата ще поставите въ стомаха, двойката въ гърдитѣ, а тройката въ главата. Числото две не мѣни мѣстото си и въ двата случая. Ето защо човѣкъ трѣбва да работи съ двойката, като неизмѣнно число, като центъръ. Изобщо, центърътъ не се мѣни. Въ живота правиятъ пѣтъ е неизмѣненъ. Подъ „правъ пѣтъ“ разбираме тѣсния пѣтъ, по който може да върви само единъ човѣкъ. Значи, за всѣки човѣкъ е опредѣленъ специфиченъ тѣсенъ пѣтъ, по който трѣбва да отиде при Бога, т. е. при центъра на живота. Всички хора се движатъ по периферията, но всѣки трѣбва отъ специфична точка, опредѣлена за него, и се движи по единъ отъ радиуситѣ на кръга. Всѣки радиусъ представя специфиченъ пѣтъ, по който човѣкъ се движи. Като се движи кръгътъ, съ него заедно се движатъ и всички хора. Всѣки радиусъ представя известно условие. Като се движи къмъ своя идеалъ, първоначално човѣкъ пристѣпва бавно и спокойно. Той казва: Не искамъ да се кривя, да се покланямъ къмъ земята. Искамъ да запазя правото си положение. Обаче, колкото по-нагоре